

želja se je kmalu izpolnila. Ta brezbožnik je namreč šel v kino, čeprav je bil pijan. V dvorani je nastal ogenj. Ljudje so začeli bežati in so se vsi rešili. Edini Franc

Engels se v svoji vinjenosti ni mogel rešiti. Zgorel je ne samo z lasmi in kožo, marveč s celim telesom.

Osebnosti.

Prvi poveljnik mariborskega 45. pešpolka 70letnik. Dne 10. avgusta je praznoval v Mariboru v pokoju živeči podpolkovnik g. Avguštin Škrabar 70letnik. Rodil se je leta 1866 v Barkovljah pri Trstu. Kot častnik domobranskega polka št. 5 se je udeležil svetovne vojne in je postal leta 1916 podpolkovnik. Po prevratu je bil pod rajnim generalom Maistrovom prvi poveljnik tedaj sestavljenega 45. pešpolka v Mariboru. Škrabarjev polk je osvojil Maribor, zasedel severno mejo in se je boril z avstrijskimi Nemci pri Radgoni in na Koroškem. Za številne zasluge je bil od podrejenih častnikov in od moštva priljubljeni poveljnik odlikovan od blagopokojnega kralja s Karadžorževno zvezdo z meči IV. reda in z Jugoslovansko krono IV. reda. Od Zveze Maistrovih brorcev je bil izvoljen za prvega predsednika in častnega člana. Zasluznemu in vrlemu častniku k 70letnici naše iskrene častitke!

Frančiškanski duhovnik umrl. V brežiški bolnici je umrl p. Vincencij Kunstej, rojen leta 1878 v Železnikih. Pred vojno je služboval v Gorici. Po prevratu je bival po frančiškanskih samostanih na Kranjskem in Štajerskem. Bil je učen duhovnik in je mnogo pisal za redovno glasilo tretjega reda »Cvetje z vrto sv. Frančiška«. Naj mu bo Vsemogočni obilen plačnik!

Nesreče.

Tovorni avtomobil se prevrnil v občestni jarek. V zgornji Dravski dolini ne daleč od Mute se je zgodila v večernih urah

težka avtomobilska nesreča. Prevoznik J. Rojc iz Slovenjgradca je naložil na tovorni avtomobil okvirje za okna. Peljal se je skozi Dravsko dolino proti Mariboru. Nankrat je pri Muti odrekel volan. Predno je utegnil šofer zaustaviti vozilo, je že tresčilo ob drevo in se preobrnilo v poldrugi meter globok občestni jarek. Okvirje in ljudi, ki so se vozili z avtomobilom, je vrglo v loku po tleh. Tri osebe, in sicer dnarica Jožefa Mohorko z Remšnika, posestnik Janez Plazovnik od Sv. Treh kraljev in slikar Ivan Krš iz Pameč, so bili težko poškodovani. Posebno vznemirljivo je stanje Jožefe Mohorko, ki ima hude notrajne poškodbe. Plazovnik si je prebil lobanjo, Krš ima strto koleno. Na kraj nesreče sta hitro prihitela dva zdravnika, ki sta se zavzela za ponesrečene in sta jim nudila prvo pomoč. Plazovnika in Krša so prepeljali v bolnico v Slovenjgradec, ponesrečeno žensko pa v mariborsko bolnico. Dva lažje poškodovana sta bila prepuščena domači oskrbi.

Avtomobilska nesreča pri Framu. Ne daleč od odcepitve ceste proti Framu je privozil avtomobilu uradnika mariborske livarne Gustav Pengg Barbašu po levi strani ceste kolesar nasproti, ki se ni zmenil za signale avtomobila. Šele v zadnjem trenutku je skušal zavoziti v pravo smer. Istočasno je krenil tudi Barbaš z vozilom na stran, da bi preprečil nesrečo trčenja in je zadel v občestno jablano. Radi sunka so se razbile vse šipe na avtomobilu in vse tri osebe v avtomobilu so bile precej poškodovane. Kolesar je po nesreči v svesti krivde zginil. Avtomobil ni mogel nadaljevati svoje vožnje proti Zagrebu, ampak so ga zavlekli v popravilo v Maribor.

Avtomobil nevarno povozil 70letno starko. Na odcepu ceste Maribor — Sv. Lenart v Koških pri Mariboru je povozil

Oglas je registr. pod S. Br. 6704 od 1. III. 1935

zil osebni avto pri prekoračenju ceste 70letno Jožefo Očerl od Sv. Jakoba, ki je bila na potu v Maribor. S smrtno nevarnimi poškodbami so staro ženiico oddali v mariborsko bolnico.

Smrtna nesreča pri padcu z lestve. V Vinteroveih v okolici Ptuja je padel z lestve 48letni posestnik Leopold Markeš. Priletel je z glavo na betonska tla tako močno, da je kmalu po padcu umrl.

Posesnik ob hišo. V Starem Logu pri Pragerskem je uničil ogenj hišo posestnika Antonu Rozmanu, ki ima 20.000 D škode.

Zopet dva pogorelca na Dravskem polju. Pozno v noči je začelo goreti v Gornjih Jablanah na Dravskem polju v kolarnici posestnice Terezije Beranič. Ogenj se je razširil na gospodarsko poslopje in škedenj. Zgorelo je 9000 kg sena, dva voza ter razno orodje. — Od Beraničeve so preskočili plameni na sosedno gospodarsko poslopje posestnika Jožefa Horvata in na njegovo hišo. Obe poslopji sta pogoreli do tal. Horvat je še ob 15.000 kg se,

Cez 212 let bomo vsi norci.

Angl. statistik Henrik Larrick je zračunal, da bo v teku treh stoletij vse človeštvo ponorelo. To ni samo gola napoved brez števil. Henrik Larrick navaja za svojo trditev tele številke: 1. 1859. je prišel en norec na vsakih 535 ljudi, 1. 1897. je že bil na 312 ljudi en norec in 1. 1932 je že vsaki 144 človek norec. Če pojde v tem tempu dalje, bo leta 1977 vsaki stoti človek norec in čez 212 let bo nor ves svet. Hvala Bogu, da teh časov ne dočakamo.

Enajst in pol milijona brezposelnih.

Po ugotovitvah ameriške delavske zveze v Združenih amer. državah

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

Čez nekaj minut se je vrnil in dal dekletu škatlo, v kateri je bila svilena ruta in srebrna verižica s križcem.

»Vidiš, Pavla,« je rekel, »to sem ti kupil, ko sem bil zadnjič v mestu, da bi te malo razveselil. Žal si že prej odšla. Vzemi zdaj in vsaj malo bodi vesela!«

Rahlo je pogladila lepe reči, velike črne oči so se ji zasvetile, toda koj nato je spet pobesila glavo in otožno zašepetala:

»Ne le malo, zelo, zelo sem vesela teh darov. Za ljub spomin mi bodo — vse žive dni — ko me že davno več ne bo na Ravnah.«

»Menda vendar ne misliš od nas?« je vprašal in se začudil.

»Prav nič rada ne grem; pa prej ali slej bom morala. Če bo roka koj za nič za delo, ne bom mogla ostati.«

»Roka bo gotovo še čisto zdrava. Nekoliko potrpi! Taka rana ne more tako hitro zaceliti. Če bi pa res ne bila več tako za delo kakor prej, si in ostaneš na Ravnah doma. — Kam bi pa šla?«

»Sama ne vem. Nekje bom že našla kak kot. Najrajši bi umrla, da bi prišla tja, kjer so mati.«

12

»Pavla, milo se mi stori in nikoli ti ne pozabim, ko vidim, kako vdana si moji rajni materi. Ali pa ti jaz nisem čisto nič mar, ko si vendar svoje življenje tvegala zame?«

»Oženili se boste in potem pride mlada žena na Ravne in njeni boste morali biti z dušo in telesom. Ta ne bo pustila, da bi bili kakorkoli prijazni meni. Ne bi mogla ostati na Ravnah. Ne bi mogla...«

Glas ji je bil neskončno žalosten in otožen. Ni se jokala, vendar sta ji privreli dve veliki solzi po blestem obrazu. Ta obraz s svojimi nežnimi potezami je bil v tej žalosti mikavnejši kakor kdaj poprej. Mladega Ravnjaka je čisto prevzelo; sočutje in ljubezen sta mu razburjali kri. Ni se mogel držati, premagalo ga je vroče čustvo, zagrabil jo je za roke in in odločno dejal:

»Pavla, s teboj se oženim — s teboj in z nobeno drugo. Daj mi roko in daj mi tudi ti svojo besedo!«

Dekle je odgovorilo z levico, ki je bila hladna kakor led, pogledala ga je s svojimi velikimi, temnimi očmi, potem pa je bruhnila v krčevit, glasen jok.

»Za božjo voljo, ne joči se!« je prosil. »... Kaj ti je? Ali mi ne moreš dati besede?«

»O rada — rada!« je dejala v solzah.

»Zakaj se potem jočeš?«

»Ne vem. Zdi se mi, da ni mogoče, da bi bila tako srečna.«

»Pavla, vse bom storil, da boš srečna.«